

rochia et provincia alterius archiepiscopi fidelis nostri, sine sua licentia, ac coepiscoporum consensu, Wenilo excommunicatis vel excommunicatorum participibus celebravit. Et in eo concilio atque consilio fuit, quo nepos meus Lotharius per mendacia, quantum ex seductoribus suis, subriperetur, et debitum ac sacramento promissum solatium, atque adiutorium ex illo mihi subtraherent.

VIII.

Prædictis nihilominus fratris mei consiliariis, et publicis ac secretis tractatibus, Wenilo cum specialibus familiaribus, et inter priores ejus familiariter cum episcopali judicio, ut diximus, excommunicatis, et judicio regni dijudicatis, interfuit: quatenus partem regni, quam idem frater meus, et Wenilo mihi juraverant, et in qua Wenilo me regem sacraverat, sæpe fatuus frater meus obtineret, et ego illam perderem.

IX.

Wenilo in eo consilio et tractatu fuit, ut episcopi, qui mihi fidei promissæ debitores erant, et consilium atque auxilium manu propria confirmatum ferre debuerant, deficerent, et ad fratris mei Ludovici obsequium et subdicionem se verterent.

X.

De abbacia sanctæ Columbæ, et rebus vel honoribus regni mei, apud Ludovicum fratrem meum præceptum obtinuit, et litteras ad missos, quo eandem abbatiam revocarent, Echardum et Theodoricum impetravit. Sed in eisdem litteris ad præfatos missos, jussionem fratris mei Ludovici Wenilo obtinuit ut de muro castelli Meloduni, quod jus regiæ est potestatis, petras haberent licentiamprehendere. Unde

A constat quod in plebe istius regni mihi a Deo collatum studebat colere et satagebat tenere.

XI.

Wenilo in eo consilio et tractatu cum præfatis excommunicatis fuit, ubi consideratum est quatenus illi homines qui mihi fideles erant et mihi sacramento fidelitatem promiserant, sive nolentes, sive volentes fratri meo Ludovico jurarent, ut ei adiutorium ferrent, qualiter regnum meum contra me obtinere potuisset, et non solum consilio Wenilo interfuit, sed et ipse hoc idem consilium fratri meo Ludovico contra meam fidelitatem, quam mihi promisit sacramento, donavit.

XII.

B Wenilo per se et per familiares suos, supradictos scilicet excommunicatos, apud fratrem meum Ludovicum obtinuit ut vacans episcopatus, Bajocacensis scilicet civitatis, propinquo suo, clerico meo, nomine Tortoldo, qui mihi se commendavit, et fidelitatem sacramento promisit, donaretur: qui eandem episcopatum in mea infidelitate, et contra fidelitatem mihi promissam, consensu Ludovici fratris mei accepit.

XIII.

C Tandem postquam mihi Deus vires recuperandi mei, per solatium fidelium meorum, contra fratrem meum donavit, perrexi prope de civitate Wenilonis, qui me contra fratrem meum ad recuperandum regnum meum pergere scivit, et nullum adiutorium vel per se, promisso ac subscripto consilio, vel per militiam, quæ ex Ecclesia sibi commissa solet exire, adiutorium aliquod præstitit.

ANNO DOMINI DCCCLXXVIII.

ADREVALDUS

FLORIACENSIS MONACHUS.

NOTITIA HISTORICA IN ADREVALDUM.

(Apud Fabricium, Biblioth. med. et inf. Lat.)

ADREVALDUS, ordinis Benedictini monachus Floriacensis, quem Ludovici Pii temporibus vixisse probat Ruinartus in Apologia missionis S. Mauri, Gallice edita, pag. 52 seqq. *Historia translationis S. Benedicti et S. Scholasticæ*, in Joannis a Bosco Bibliotheca Floriacensi. Paris, 1605, in-8, pag. 1, et in Actis Sanctorum 21 Martii, et in Mabillonii sæc. II. Actorum Benedictin., pag. 253. *Historiæ miraculorum S. Benedicti*, librum primum hic Adrevaldus; appendicem ad eum, Adelerius, monachus itidem Floriacensis; librum secundum et tertium Aimoinus,

D A. C. 1005; quartum Anonymus composuit Obviæ apud eundem Joannem a Bosco, pag. 13, et in Actis Sanctorum, et apud Mabillonium sæculi II, pag. 67, 80 et 369. *Liber de corpore et sanguine Domini, contra Joannem Scolum*, vulgatus a Dacherio, tomo XII Spicilegii, et tom. I editionis novæ, pag. 150. *Vita S. Aigulfi, abbatis Lerinensis et martyris, occisi an. 675*, sine nomine auctoris apud Surium 3 Septemb., et restituta auctori suo integriorque in sæc. II. Actorum Benedictinorum, pag. 656.